käest, let Kui teie ärralähhete, teie ei pea mitte tähjalt ärraminnema (§ 108).

§. 426. Moses wastas se peäle: Kui nüüd Israeli Rahwas mind ei wõtta uskuda, ja ütlewad: Jehowa ei olle ennast mitte sulle näitnud? Jehowa ütles: Nende Immetehtede pärrast mis sa pead teggema, wõtwad nemmad sind uskuda. Moses wastas: Minna ei olle jal üks sannakas Mees, ei nüüd egga enne sedda; sest mul on kange Su ja kange Keel. Jehowa ütles: Kes on Innimesse Suud teinud, ehk kes on sedda Keletumat, ja Kurti, ehk Näggiat ehk Pimmedad teinud; eks mitte minna, Jehowa? Ja nüüd minne, ja minna tahhan so Suga olla, ja sind õppetada, mis sa pead räkima.

§. 427. Moses tahtis weel señna wasto seista, ja ütles: Ma pallun Issand, lähkita Sannumed, kellega sa tahhad! Agga Jehowa ütles: Eks olle Aaron sinno Wend? Ma tean et temma hästi rägib, ja wata, ta tulleb so wasto Tee peäl, ja sa pead temmale keik räkima, ja need Sannad otse temma Suhho pannema, et temma neid sinno Asemel Rahwa wasto räma neid sinno Asemel Rahwa wasto rägib, nenda et temma sinnule peab Suuks ollema, ja sinna pead temmale otse Jummalaks ollema, ehk minno Tahtmisse Ilmutamaks.

§. 428. Ja Jummal tröstis Moset, ja ütles: Minne Rahhoga Egiptusse Male, sest keik need Mehhed on ärrasurnud, kesso Hinge peäle käisid. Ja Moses läks, ja jättis omma Aijale Jummalaga, ja wõttis omma Naene Sippora (§. 419), ja omma kaks Poega, ja hakkasid minnema, nenda kui Jehowa tedda olli käsknud.

§. 429. Ja Mosesse Wend Aaron, kes temmast wannem olli, sai Jummalalt Käsko, Mosesse wasto minna Tee peäl; ja Orebi Mäe jures (§. 421.), (mis sest Aiast Jum-